

РЕШЕНИЕ

№ 1205

гр. София, 25.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 04.02.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева

Калина Пецова

при участието на секретаря Грета Грозданова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **12331** по описа за **2021** година докладвано от съдия Даниела Гунева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно – процесуалния кодекс, във връзка с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по касационна жалба на ДНСК срещу решение от 18.10.2021 г. на СРС, постановено по НАХД № 6983/2020 г., по описа на СРС, с което е отменено НП № С-5-ДНСК-33/21.05.2018 г. заместник-началник на ДНСК [населено място], с което на [фирма], ЕИК[ЕИК] за нарушение на чл. 168, ал. 1, т. 4 и 5 във вр. с чл. 169, ал. 1, вр. чл. 224 ал.1 т.3 от ЗУТ и е осъществило състава на чл. 237 ал.1 т.2 от ЗУТ и на основание чл. 237 ал.1 т.2 вр. чл. 239 ал.1 т.2 и чл. 222 ал.1 т.15 от ЗУТ е наложено административно наказание "имуществена санкция" в размер на 1000 /хиляда/ лева.

В касационната жалба се поддържа, че решението е неправилно и незаконосъобразно, постановено при допуснати нарушения на материалния закон, като се претендира неговата отмяна и постановяване на ново по съществото на спора, с което се потвърди процесното НП.

В съдебно заседание пред настоящата инстанция касаторът, редовно призован, не изпраща представител.

Ответникът, редовно призован, се представлява от адв. Ч. , изразява становище по касационната жалба и по съществуващото на спора , претендира за разноски.

Представителят на СГП изразява становище за неоснователност на касационната жалба и дава заключение, че решението на въззивната инстанция е постановено при спазване на процесуалните правила и материалния закон, като не са налице основания за неговата отмяна.

Административен съд – София град, при преценка допустимостта на жалбата и след като извърши касационна проверка на обжалваното решение, с оглед наведеното с жалбата касационно основание и правомощията по чл. 218, ал. 2 от АПК, установи следното:

Касационната жалба е процесуално допустима като подадена в срока за обжалване по чл. 211, ал. 1 от АПК, от надлежна страна, срещу подлежащ на касационен контрол пред настоящия съд съдебен акт.

Производството пред СРС е образувано по жалба на [фирма] против НП № С-5-ДНСК-33/21.05.2018 г. заместник-началник на ДНСК [населено място], с което на [фирма], за нарушение на чл. 168, ал. 1, т. 4 и 5 във вр. с чл. 169, ал. 1, вр. чл. 224 ал.1 т.3 от ЗУТ, при осъществяване на състава на чл. 237 ал.1 т.2 от ЗУТ и на основание чл. 237 ал.1 т.2 вр. чл. 239 ал.1 т.2 и чл. 222 ал.1 т.15 от ЗУТ е наложено административно наказание "имуществена санкция" в размер на 1000 /хиляда/ лева.

С обжалваното решение Софийски районен съд е отменил процесното НП като е приел, че при издаване на НП са допуснати съществени процесуални нарушения. Не са посочени изцяло законовите разпоредби, които са нарушени , цитираните такива са бланкетни, без посочване какви изисквания за безопасност не са спазени, нито разпоредба от нормативен акт или технически спецификации, кои задължения за осигуряване на безопасност и спрямо кое лице не са изпълнени. Посочената квалификация на нарушението препраща към „основните изисквания към строежите“ без да е ясно какви са те. СРС е стигнал до извод , че от обстоятелствената част на АУАН И НП не може да се установи кои правила са нарушени, както и защо дружеството е подведено към отговорност за допускане на нарушение , свързано с безопасното полагане на труд.

Настоящият касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, както и след извършената на основание чл. 218, ал. 2 от АПК служебна проверка за валидност, допустимост и съответствие на атакувания съдебен акт с материалния закон, намира касационната жалба за неоснователна.

Съдът споделя направения от въззивния съд извод за допуснати съществени нарушения на административно производствените правила, както и че същите са опорочили атакуваното наказателно постановление до степен, довела до неговата незаконосъобразност. Изводите на първоинстанционния съд са обосновани и правилни , като доводите, изложени в касационната жалба са неоснователни.

На първо място съдът констатира, че в процесното НП се съдържат резултати,

установени в хода на проверката, но не и конкретните действия или бездействия на лицето, които са в причинна връзка, така че да се индивидуализира извършеното нарушение. Липсата на описано конкретно дължимо поведение, за неизпълнението на което се ангажира административнонаказателната отговорност на лицето винаги води до незаконосъобразност, както правилно е приел и СРС.

Посочени като нарушени са нормите на чл. 168, ал. 1, т. 4 ЗУТ който сочи, че лицето, упражняващо строителен надзор, носи отговорност за осъществяване на контрол относно спазване на изискванията за здравословни и безопасни условия на труд в строителството, т.5, която визира недопускане на увреждане на трети лица и имоти вследствие на строителството; както и чл. 169, ал. 1 и 3 от ЗУТ, разписващи в обобщен вид изискванията към строежите. Липсата на конкретизирани действия в дадените предписания не биха могли да разпоредят дължимост на активно поведение, оттам и невъзможност да са се формира извод за обосноваване на издаденото НП. Отделно от изложеното в НП е посочено, че дружеството е осъществило състава на чл. 237 ал.1 т.2 от ЗУТ, което е санкционна норма.

Следва да се има в предвид, че административнонаказателното производство въвежда строги правила за осъществяването му, както в основния закон - ЗАНН, така и в специалните закони, които определят различните видове административни нарушения и наказанията за тях. Ето защо и особено важно е за държавните органи, които прилагат административнонаказателните разпоредби да извършват това при стриктно спазване на законовите разпоредби. Именно стриктното спазване на императивните правила е гаранция за справедливост на процедурата и липса на произвол. В конкретния случай, когато се ангажира административнонаказателната отговорност на едно лице, извършител на административно нарушение, оправомощените органи са задължени съобразно посочените правни норми да опишат точно и ясно самото нарушение, в какво се изразява същото, да обосноват наличието на поведение, което е неправомерно и скрепено със съответстващата се правна норма. Изпълнението на това задължение е от съществено значение не само за защитата на жалбоподателя, който има право да научи кога, коя точно правна норма е нарушена от него, и с кое му поведение е сторено това, за да организира защитата си в пълен обем, но и с оглед на спазването на принципа на законосъобразност, който стои в основата на административнонаказателното производство. Отделно от това неизпълнението на тези задължения от страна на наказващия орган поставя в невъзможност и съдът да прецени законосъобразността по същество на атакувания акт.

Възприемайки горното и като е отменил НП, районният съд е постановил правилен съдебен акт. Обжалваното решение не страда от посочените в касационната жалба пороци, което обуславя липсата на касационни основания за отмяна по чл. 348, ал. 1 НПК във вр. с чл. 63, ал. 1, предл. 2 ЗАНН. При извършената извън обхвата на касационната жалба служебна проверка на обжалваното решение, не се установиха пороци във връзка с неговите валидност и допустимост, поради което същото следва да се остави в сила.

При този изход на спора на ответника се дължат разноски в размер на 400 лв.,

съгласно представен списък.

По изложените съображения на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, настоящият касационен състав на Административен съд-Варна,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 18.10.2021 г. на СРС, постановено по НАХД № 6983/2020 г.

ОСЪЖДА ДНСК [населено място] да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК] сумата от 400 /четиристотин/ лева разноси по делото.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1